

درجه

شبکاری و سلامت زنان

مریم دانشمند*

● شب‌کاری به‌طور فزاینده‌ای در حال رشد است و پژوهشگران هشدار می‌دهند که کارفرمایان باید گام‌هایی را برای حفاظت از سلامت کارکنان خود بردارند. طبق تحقیقات اخیر، زنانی که شیفت شب کار می‌کنند، ۲۰ درصد بیشتر از دیگران احتمال ابتلا به انواعی از سرطان را دارند و در این میان، پرستاران در معرض خطر بیشتری قرار دارند.

محققان چینی با تقسیم‌کردن میزان خطر بر طول زمان شبکاری پیش‌بینی کرده‌اند که این ریسک حدودا به اندازه ۳.۳ درصد در ازای هر پنج سال شب‌کاری مداوم افزایش می‌یابد. آنها بعد از تحلیل و بررسی ۶۱ مطالعه انجام‌شده روی رابطه بین شبکاری طولانی‌مدت و ۱۱ نوع مختلف سرطان به این نتیجه دست یافتند. مجموعاً آنها پی بردند زنانی که شب‌کار هستند، ۲۰ درصد بیشتر از دیگران احتمال ابتلا را در مقطعی از زمان دارا هستند. دکتر «ژولیه ما» (Xuelie ma) متخصص سرطان در مرکز پزشکی غرب چین در دانشگاه سی‌چوان که نویسنده اصلی این پژوهش است، می‌گوید: «با توجه به شیوع گسترده شبکاری در جهان و بار سنگین سرطان بر بودجه عمومی، ما این مطالعه را آغاز کردیم تا توجه عامه مردم را به این مسئله جلب کنیم.» پژوهشگران دریافتند که شب‌کارها ۴۱ درصد بیشتر در معرض سرطان پوست و ۳۲ درصد بیشتر از سایرین در معرض سرطان سینه هستند. لازم به ذکر است که افزایش خطر سرطان سینه فقط در جمعیت‌های اروپایی و آمریکای‌شمالی دیده شده است. این مطالعه که در نشریه Cancer epidemiology biomarkers and prevention منتشر شده است، همچنین به تجزیه و تحلیل کارکنان از نظر شغلی نیز پرداخته و دریافته است پرستارانی که شب‌کار هستند، بالاترین افزایش ریسک سرطان را در میان همه گروه‌های شغلی دارند. آنها ۵۸ درصد بیشتر از کسانی که در روز فعالیت می‌کنند، در معرض ابتلا به این بیماری قرار دارند. مطالعات پیشین این‌طور نشان می‌دهند که افرادی که شیفت شب کار می‌کنند، به احتمال زیاد وقتی برای تمرین و ورزش پیدا نمی‌کنند. آنها همچنین عادات غذایی ناسالم‌تر و سبک زندگی ناسالم‌تر مانند سیگارکشیدن دارند که از عوامل اصلی سرطان و تعداد دیگری از بیماری‌هاست. علاوه‌براین در تحقیقی که سال گذشته در دانشگاه هاروارد به سرپرستی دکتر «پیتز جیمز» انجام شد، محققان به نتایج مشابهی دست یافتند. یافته‌های این تحقیق نشان می‌داد زنان شبکار در معرض خطر ابتلا به سرطان سینه قرار دارند، چراکه نور مصنوعی مانع از تولید هورمون‌هایی می‌شود که نقش مهمی در سرکوب رشد تومورها دارند. دکتر «جیمز» دراین‌باره گفت: «در جامعه مدرن صنعتی ما، نور مصنوعی تقریباً در همه‌جا وجود دارد. در نتیجه ما نشان می‌دهد قرارگیری وسیع در معرض نورهای فضای باز در ساعات شب می‌تواند یک فاکتور پرخطر جدید برای سرطان سینه باشد.» او در ادامه افزود:

«به نظر می‌رسد ملاتونین، هورمون تولیدشده در مغز انسان، در شب تومورهای سرطان سینه را متوقف می‌کند، اما قرارگرفتن در معرض نور می‌تواند میزان آن را کاهش دهد، چراکه باعث اختلال در ریتم‌های شبانه‌روزی ما شده (ساعت داخلی بدن ما که خواب‌الودگی و هوشیاری را کنترل می‌کند) و درمقابل منجر به افزایش خطر ابتلا به سرطان سینه می‌شود.» در این تحقیق، دانشمندان پس از بررسی اطلاعات مربوط به ۱۱۰ هزار زن به این نتیجه رسیدند زنانی که در طول شب در معرض نور محیطی بیشتری قرار دارند، نسبت به زنان شب‌کاری که در معرض نور محیطی کمتری هستند، ۱۴درصد بیشتر در معرض خطر سرطان سینه قرار دارند. آنها همچنین خاطرنشان کردند برای تأیید یافته‌های تحقیق و تشخیص مکانیسم بالقوه، نیاز به مطالعات بیشتری است. اما تحقیق جدید دانشمندان چینی حاوی نکته‌ای جالب‌توجه است: اختلالی که شبکاری در الگوی خواب افراد پدید می‌آورد تأثیری دارد که در سطح ژنتیک مشاهده می‌شود و می‌تواند موجب مشکلات عمده شود. در بریتانیا حدود سه میلیون کارگر شب‌کار وجود دارند که به‌طور منظم به سر کار می‌روند. دکتر «ما» می‌گوید: «کارفرمایان باید اقداماتی انجام دهند تا کارکنانشان به‌طور منظم مورد معاینه پزشکی قرار گیرند تا خطرات ابتلا به این بیماری را کاهش دهند.» در تحقیق انجام‌شده از سوی دکتر «ما»، حدود چهار میلیون زن در آمریکای‌شمالی، اروپا، استرالیا و آسیا شرکت داشتند و ۱۱۴ هزار نفر مورد ابتلا به سرطان در این گروه گزارش شده است. دکتر «ما» این‌طور گمانه‌زنی می‌کند که این امر می‌تواند به این دلیل باشد که افراد شاغل در حرفه‌های پزشکی نسبت به برنامه‌های غربالگری سرطان آگاهی بیشتری داشته و احتمال انتخاب این افراد بیشتر است. او می‌گوید: «توضیح احتمالی دیگر برای بالابودن ریسک سرطان در میان این جمعیت می‌تواند با الزامات شغلی پرستاران شبکار از قبیل شیفت‌های قه‌رتر در ارتباط باشد.» این مطالعه نشان می‌دهد که شبکاری به‌عنوان یک فاکتور خطر در سرطان‌های شايع زنان عمل می‌کند. وی در پایان گفت: «این نتایج ممکن است کمک کنند تا برای حفاظت از شبکاران خاتم، تدابیر مؤثر به کار گرفته شود.» کارگران شب‌کار باید معاینه جسمانی مرتب و غربالگری سرطان داشته باشند.

♦ **دانشجوی پزشکی دانشگاه علوم‌پزشکی بیرجند**

بدن انسان ده‌ها هزار سلول پروتئین می‌سازد که هر کدام وظیفه منحصربه‌فردی بر عهده دارند. در حال حاضر محققان ساخت نمونه‌هایی را که به‌طور طبیعی در بدن یافت نمی‌شود، فراگرفته‌اند. بدن ما تقریباً ۲۰ هزار نوع متفاوت پروتئین تولید می‌کند، از کلازن موجود در پوست گرفته تا هموگلوبین موجود در خون. برخی شکل صفحات مولکولی به خود می‌گیرند و برخی به صورت رشته‌ها، مربع‌ها، تونل‌ها و حتی برشی درآمده‌اند. شکل بخصوص هر پروتئین آن را قادر به انجام وظیفه خاصی می‌کند؛ از حرکت اکسیژن در بدن تا کمک به هضم غذا.

حدود دو قرن است که دانشمندان به تحقیق درباره پروتئین‌ها پرداخته‌اند و در این مدت روی عملکرد سلول‌ها و چگونگی تبدیل واحدهای ساختمانی ساده به پروتئین‌ها مطالعاتی انجام داده‌اند. رؤیای همیشگی آنها این بوده است که با کتارهم‌گذاشتن این عناصر موفق به ساخت پروتئین‌های جدیدی شوند که به‌طور طبیعی یافت نمی‌شوند. اما راز بزرگی باعث سردرگمی آنها شده است: اینکه چگونه این واحدهای ساختمانی ساده شکل نهایی پروتئین را به خود می‌گیرند؟ «دیوید بیکر» ۵۵ساله که سرپرستی مؤسسه طراحی پروتئین در دانشگاه واشنگتن را بر عهده دارد، نزدیک به ربع‌قرن است که به بررسی و تحقیق در مورد این راز پرداخته است. اکنون به نظر می‌رسد او و همکارانش این راز را حل کرده‌اند که بخشی را مدیون اطلاعات جمع‌آوری‌شده از کامپیوترها و تلفن‌های هوشمند متعلق به یک میلیون داوطلب هستند؛ دانشمندان کشف کرده‌اند که چگونه واحدهای ساختمانی را گزینش کنند تا شکلی را که می‌خواهند به خود بگیرند.

در سلسله‌ای از مقالات که امسال چاپ شده است، دکتر «بیکر» و همکارانش نتایج تلاش‌های خود را آشکار کرده‌اند. آنها هزاران نوع متفاوت از پروتئین‌ها را تولید کردند که شکلی که می‌خواهند انتظار دارند را به خود می‌گیرند. اغلب این پروتئین‌ها تفاوت‌های چشمگیری با انواع طبیعی دارند. این‌تجربه آنها را به سوی پیشرفت علمی ژرفی هدایت کرد: پروتئین‌های سلولی دست‌ساز بشر که با پروتئین‌های طبیعی متفاوت است. دکتر «بیکر» عنوان می‌کند: «ما می‌توانیم پروتئین‌هایی را اولین مدایی که می‌خواهیم بسازیم» و پیش‌بینی می‌کند که به‌زودی دانشمندان قادر خواهند بود ابزارهای دقیق مولکولی برای وظایف گسترده‌ای طراحی کنند. همچنین گروه او پروتئین‌هایی برای اهداف مشخصی ساخته است؛ از پروتئین‌هایی برای مبارزه با ویروس آنفلوانزا تا پروتئین‌هایی برای تجزیه گلوله موجود در غذا یا پروتئین ردیابی‌کننده میزان اندک داروهای شبه‌افونی، «ویلیام دی‌گرادو» که در دانشگاه سانفرانسیسکو کالیفرنیا زیست‌شناس مولکولی است، می‌گوید تحقیقات اخیر دکتر «بیکر» و همکارانش نمایانگر مرحله مهمی در خط سیر تحقیقات علمی است. او عنوان می‌کند که در دهه ۱۹۸۰، رسیدن به چنین نتیجه‌ای تنها یک رؤیا بود.

هر پروتئین در طبیعت به وسیله یک زن رمزگذاری شده است. با امتداد رشته دی‌ان‌ای به عنوان راهنما، یک سلول با یک پروتئین مشابه از واحدهای ساختمانی به نام اسیدآمینه جفت می‌شود. با انتخاب از میان ۲۰ یا حتی بیش از آن الگوی متفاوت، سلول، رشته‌ای از اسیدآمینه می‌سازد. رشته مستقیم است متشکل از ۱۲، صدها یا حتی هزارها واحد باشد. معمولاً زمانی که سنتز پروتئین در سلول پایان می‌یابد، در چندهزارم ثانیه زنجیره پروتئینی به دور خود پیچ می‌خورد. دلیل پیچ‌خوردگی پروتئین‌ها، وجود بار الکتریکی در اسیدهای آمینه است. بخشی از زنجیره پروتئین بخش دیگر را جذب می‌کند در صورتی که در برخی‌های دیگر دافعه ایجاد می‌شود. بعضی از پیوندهای مابین اسیدآمینه‌ها در این شرایط به آسانی شکل می‌گیرند؛ اما پیوندهای انعطاف‌ناپذیر مقاومت می‌کنند.

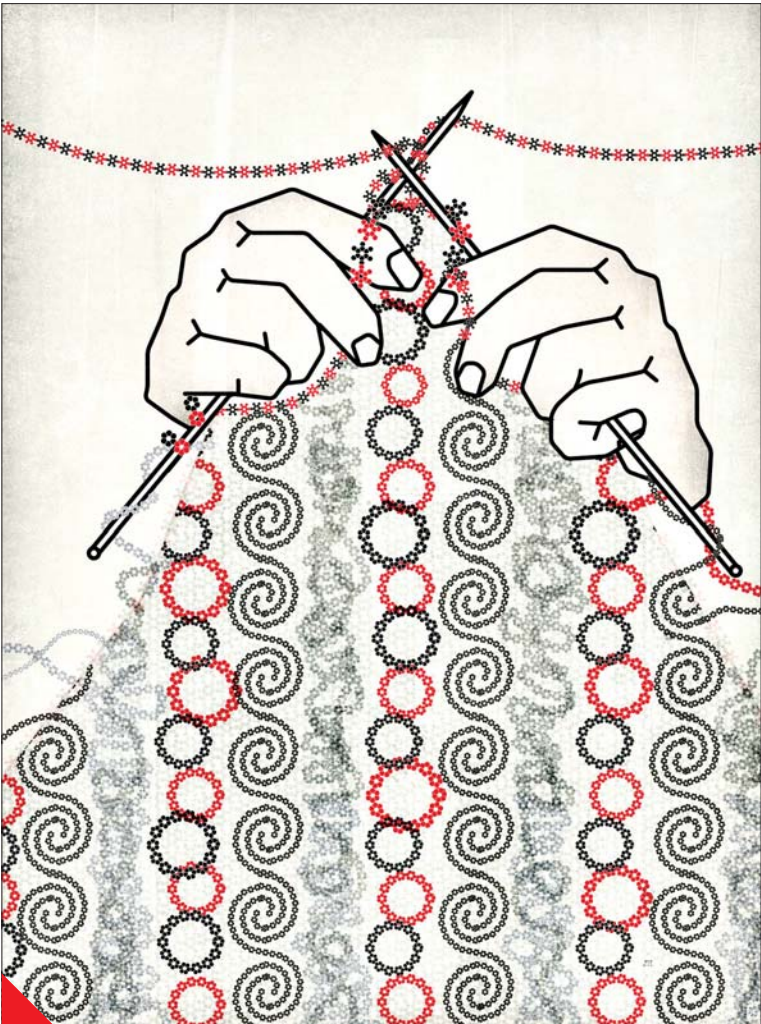
ترکیب تمام این فشارهای هسته‌ای هر پروتئین را به یک معمای مولکولی شگفت‌آور تبدیل می‌کند. هنگامی که دکتر «بیکر» از دانشگاه برکلی کالیفرنیا فارغ‌التحصیل شد، کسی نمی‌دانست که چگونه زنجیره اسیدآمینه‌ا را مطالعه‌کند و شکلی را که به خود خواهد گرفت، پیش‌بینی کند. دانشمندان این معما را «مسئله پیچ‌خوردگی» می‌نامیدند. هنگامی که کار به دست‌کاری‌کردن این عناصر زیستی مهم می‌رسید، مسئله پیچ‌خوردگی، دانشمندان را در عصر حجر نگه می‌داشت. آنها تنها می‌توانستند از پروتئین‌های به‌طور تصادفی در طبیعت پیدا شده بود، استفاده کنند مانند انسان‌های اولیه که کاربرد سنگ‌های تیز را برای جداکردن گوشت از استخوان یافته بودند.

سال‌هاست که ما از پروتئین‌ها استفاده می‌کنیم. به عنوان مثال تولیدکنندگان اولیه پنیر با اضافه‌کردن تکه‌ای از معده گوساله به شیر باعث بستن آن می‌شدند. پروتئین رنین که در معده تولید می‌شود شیر مایع را به حالت نیمه‌جامد درمی‌آورد. امروزه دانشمندان همچنان به دنبال راهی برای به‌کنترل‌درآوردن پروتئین‌ها هستند. برای مثال برخی تحقیقات روی صدف ابولونی (نوعی حیوان صدف‌دار) برای ساخت بدنی قوی‌تر صورت گرفته است و دیگری روی تار عنکبوت برای ساخت طناب چتر نجات تحقیق و مطالعه می‌کند. پژوهشگران همچنین با تغییرات جزئی در پروتئین‌ها آزمایش می‌کنند که پیچش جدید، آنها را به چه کار جدیدی وامی‌دارد. به هر حال دکتر «بیکر» و محققان بسیار دیگری معتقدند روند این‌گونه از تغییرات جزئی بسیار

دانشمندان یک گام دیگر به طراحی و تولید پروتئین‌های دست‌ساز برای بدن نزدیک شدند

گشوده‌شدن روزنه امید در خط سیر تحقیقات علمی

کارل زیمر - ترجمه: طیبه شالچی

طرح © عکس: New York Times

امیدبخش را شناسایی و دنبال می‌کند؛ فرورفتگی در سطح ویروس. اگر دانشمندان بتوانند پروتئینی بسازند که به‌راحتی در فرورفتگی قرار بگیرد، مانع قرارگیری ویروس در سلول‌ها می‌شود.

تیم دکتر «بیکر» از روزتا برای طراحی این چنین پروتئین‌هایی استفاده می‌کند. آنها از روزتا برای محدود‌کردن جست‌وجو بین چند هزار زنجیره اسیدآمینه که وظایف مشخصی دارند، سود می‌جویند. پیچ‌خوردگی هر کدام را در جست‌وجوی ترکیبی متناسب با فرورفتگی روی ویروس شبیه‌سازی می‌کنند. پژوهشگران از مخمر مهندسی‌شده برای تغییر پروتئین در مراحل نیمه‌نهایی به پروتئین‌های واقعی استفاده کردند. سپس پروتئین را روی ویروس آنفلوانزا رها کردند. دانشمندان بعضی را که بهتر از بقیه روی ویروس‌ها قلاب می‌شوند را بازنایی کرده‌اند تا به نمونه‌ای از HB1.698.2.3 نامیده شده، رسیده‌اند. برای درک بهتر میزان اثرگذاری HB1.698.2.3 بر توقف عفونت آنفلوانزا، آنها این پروتئین را روی بیسی موش‌ها اسپری کردند و بعد مقدار زیادی از ویروس آنفلوانزا را که به‌طور طبیعی مهلک است، به موش‌ها تزریق کرده و مشاهده کردند که پروتئین صده درصد از آنها در مقابل یک محافظت کرد. هنوز اثر HB1.698.2.3 روی انسان آزمایش نشده است. دکتر «ویلسون» می‌گوید: «اگر بیماری سری جدیدی در شرف وقوع باشد، خوب است که دارویی برای دفاع داشته باشیم.»

HB1.698.2.3 فقط یکی از انواع پروتئین‌هایی است که دکتر «بیکر» و همکارانش طراحی و امتحان کرده‌اند. آنها مولکولی ساخته‌اند که مانع عملکرد سمومی که عامل مسمومیت غذایی هستند، می‌شود یا پروتئینی که می‌تواند مقدار کمی از مخدر فتانتیل را نمایان کند. پروتئین دیگری ممکن است به افرادی که توان هضم گلوله را ندارند یا نباید تک‌کردن مولکول گلوله‌کن کنند. هفته گذشته، تیم دکتر «بیکر» یکی از پروژه‌های بلندپروازانه‌شان را معرفی کرد. محققان پروتئین‌هایی را طراحی کرده‌اند که مانند قطعات لگو روی رم سوار می‌شوند و مهندگر را در محیطی توخالی می‌ربایند. همچنین در این فرایند آنها می‌توانند ژن‌ها را در میان بگیرند و برای ساعت‌ها این محموله را با امنیت در بدن موش‌ها حمل کنند. این پوشش‌ها گیرنده‌هایی مشابه ویروس‌ها دارند، هرچند نبود ساختار مولکولی مشخص مانع حمله آنها به سلول‌ها می‌شود. دکتر «بیکر» می‌گوید: «گاهی اوقات آنها را تک-گیر ویروس می‌نامیم.»

برخی محققان در حال آزمایش روی ویروس‌هایی برای انتقال ژن‌ها در سراسر بدن هستند. این ژن‌ها می‌توانند اختلالات وراثتی را درمان کنند؛ در پژوهش دیگری آنها با برنامه‌ریزی مجدد سلول‌های ایمنی وعده دادند تا با سلول‌های سرطانی مقابله کنند، اما مانند محصول میلیون‌ها سال سیر تکاملی، ویروس‌ها اغلب به‌خوبی نقش حامل ژن‌ها را اجرا نمی‌کنند. دکتر «بیکر» می‌گوید که اگر سیستم تحویل را مبدأ را بسازیم، قاعدا تمکدر آن بهبود می‌یابد. «گری نوبل»، عضو ارشد هیئت‌رئیس در سانوفی می‌گوید که تحقیقات جدید ممکن است ما به سوی ابداع مولکول‌هایی هدایت کند که درحال‌حاضر حتی تصورش را هم نمی‌کنیم. این قلمرو جدیدی است، چون از پروتئین‌های موجود الگوبرداری نمی‌شود. درحال‌حاضر، دکتر «بیکر» و همکارانش فقط می‌توانند زنجیره‌های کوتاه پروتئینی بسازند. بخشی به‌خاطر ساخت قطعات از دی‌ان‌ای است تا پروتئین را رمزگذاری کنند.

الیه تکنولوژی به‌سرع‌ت در حال پیشرفت است و درحالت‌کار گروه دکتر «بیکر» پروتئین‌های طولانی‌تر و بزرگ‌تری را امتحان می‌کند که ممکن است وظایف پیچیده‌تری برعهده داشته باشند، مانند مبارزه با سرطان. در ایمونوتراپی سرطان، سیستم ایمنی سلول‌های سرطانی را که پروتئین‌های مشخصی در سطحشان دارند، شناسایی می‌کند. سیستم ایمنی به آنتی‌بادی‌ها اعتماد می‌کند تا یک پروتئین را شناسایی کنند. دکتر «بیکر» می‌خواه‌ت تا پروتئین‌هایی طراحی کند که هنگامی که روی چند نوع نوکاوگون از پروتئین‌ها در سطح سلول سرطانی چفت شد، واکنش نشان دهند. او گمان می‌کند که این مولکول‌ها قادر به تشخیص دقیق‌تر سلول‌های سالم از سلول‌های سرطانی خواهند بود. او می‌گوید: «ما مولکول‌هایی را طراحی می‌کنیم که بتوانند محاسبات منطقی انجام دهند.» او به‌راستی امیدوار است که سرانجام موفق به ساخت دستگاه‌های مولکولی شود.

سلول‌های ما با چنین موتور سوخت تولید می‌کنند، مانند ATP synthase؛ پروتئین غول‌پیکری که عملکردش شبیه چرخ آبی مولکولی است. پروتون‌های دارای بار الکتریکی در حلقه‌ای از اسیدهای آمینه روان می‌شوند و در هر ثانیه هزاران‌بار به دور خود می‌چرخند. از ATP synthase انرژی سوخت مولکولی به نام ATP به دست می‌آید. دکتر «بیکر» می‌گوید که اگر دانشمندان اطلاعات بیشتری درباره چگونگی شکل‌گیری پروتئین‌های بزرگ‌تر به دست آورند، ساخت چنین دستگاه‌های مولکولی پیچیده‌ای ممکن می‌شود. وی می‌گوید که در طبیعت موضوعات بسیاری تنها با سرهم‌کردن اتفاقات پیرامون درک می‌شود و ما با فهم مطالب بنیادی بیشتر، قادر به انجام کارهای مؤثرم‌تری خواهیم بود.

NewYorkTimes, Dec.2017

علم

روزنه

سال ۲۰۱۸ و سلامت زنان

ترجمه: غزل سادات شریف‌زاده

● سال گذشته همین موقع، چند هفته قبل از شروع کار رسمی «دونالد ترامپ»، بیشتر اعضای جامعه پزشکی آمریکا درباره اینکه چطور شعارهای تدروانه کمپین ترامپ درباره بهداشت زنان را می‌توان به زبان سیاست ترجمه کرد، مشغول بحث و جدل بودند. می‌گفتند آیا خود «ترامپ» پی آن را می‌گیرد یا کنکره یا حتی دختر خود «ترامپ» با آن موافقت می‌کند؟ درحالی‌که سؤالات اصلی حول آینده لایحه بهداشت مقرون به صرفه بی‌پاسخ ماند، دولت اقداماتی فوری برای کاهش دسترسی زنان به مراقبت‌ها انجام داد؛ از اجازه کارفرمایان برای محدودکردن امکانات سقط جنین گرفته تا کاهش بودجه برنامه‌های پیشگیری از بارداری در نوجوانان. «ماون» (کلینیک دیجیتالی زنان) در سال ۲۰۱۵ با هدف بالا بردن دسترسی مقرون به صرفه به مراقبت‌های بهداشتی راه‌اندازی شد. نظر پزشکان هزاران زن، از متخصصان زنان‌و‌زایمان تا ماماها و درمانگران و استادان دانشگاه و کارشناسان سیاست را بررسی کردیم تا دریابیم چه برنامه‌ای برای سلامت زنان در سال ۲۰۱۸ وجود خواهد داشت.

۱- در ماه اکتبر رئیس‌جمهور «ترامپ» حکم لایحه حفاظت از بیمار و مراقبت مقرون به صرفه را که براساس آن اغلب کارفرمایان بدون هیچ هزینه‌ای سقط جنین را انجام می‌دهند، به تعویق انداخت. امروزه کارفرمایان با ادعاهای اخلاقی می‌توانند از این کار خودداری کنند. برخی از کارفرمایان در سال ۲۰۱۸ این‌گونه عمل می‌کنند و در نتیجه برخی زنان، به‌ویژه زنانی با حقوق پایین، از کنترل بارداری چشم‌پوشی می‌کنند (آی‌یو‌دی که سالانه از صدها بارداری پیشگیری می‌کند، حدود هزار دلار خرج دارد).

۲- در هشت سال گذشته، آمریکا کاهش چشمگیری در آمار بارداری نوجوانان و سقط جنین به خود دیده که بیشتر به علت گسترش ابزار پیشگیری از بارداری و دسترسی به بیمه بوده است. دولت علاوه بر به‌تعویق‌انداختن حکم لایحه حفاظت از بیمار و مراقبت مقرون به صرفه که می‌تواند مستقیماً به سقط جنین‌های بیشتری ختم شود، به‌تاژگی ۲۱۴ میلیون دلار از بودجه برنامه پیشگیری از بارداری که امکان آموزش کنترل تولد به نوجوانان را می‌داد، کم کرده است. این کاهش بودجه با محدودکردن امکانات سقط جنین همراه شده که نگرانی‌ها درباره آمار بارداری نوجوانان (که از سال ۲۰۱۰ به میزان ۴۱ درصد کاهش یافته بود) و افزایش آن را تشدید کرده است. ۳- از دهه ۷۰ میلادی، برنامه طرح‌ریزی خانواده «Title X»، سالانه خدمات درمانی میلیون‌ها آمریکایی کم‌درآمد را تأمین می‌کند. فرزندپروزی تنظیم‌شده، یکی از این خدمات است. حدود یک نفر از هر سه نفر عضو Title X، برای خدمات درمانی گسترده، از فشاراسمیر گرفته تا غربالگری سرطان، از کلینیک‌های تحت پوشش این برنامه استفاده می‌کند. بسیاری از کارشناسان حوزه سیاست انتظار دارند که دولت بودجه نیازمندی‌ها را تغییر دهد و کلینیک‌های دیگری را به کلینیک‌های تحت پوشش این برنامه اولویت دهد که در نتیجه این تصمیم، میلیون‌ها زن کم‌درآمد از خدمات ضروری مانند آزمایش‌های سینه، باردارگی و بارداری و همچنین مشاوره و دسترسی به کنترل تولد مقرون به صرفه بی‌بهره خواهند ماند.

۴- دسترسی به خدمات درمانی زنان بسیار حیاتی است، اما با افزایش جمعیت زنان در ایالات‌متحده و نه متخصصان، شمار زیادی از افراد نیازمند رسیدگی ممکن است در سال ۲۰۱۸ بی‌بهره بماند. براساس تحقیق اخیر «مریت هاوکنز» میانگین مدت انتظار یک بیمار جدید برای ویزیت متخصص زنان و زایمان در سال ۲۰۱۷ برابر با ۲۶ روز بود؛ یعنی افزایش تقریباً ۵۳درصدی از میانگین ۱۷روزه در سال ۲۰۱۴. این بدان معناست که یافتن متخصص زنان و زایمان در مدت کوتاه روزبه‌روز سخت‌تر می‌شود و بسته به محل زندگی شما ممکن است دشتوارت باشد. کالج آمریکایی زنان و زایمان تخمین می‌زند که تا سال ۲۰۲۰، تقاضا برای خدمات بهداشتی زنان تا شش درصد رشد خواهد داشت و در این شرایط، کمبود ۶۰۰۰ تا ۹۰۰۰ متخصص در سراسر کشور بارز خواهد بود.

۵- بزرگ‌ترین شرکت‌های آمریکایی به دنبال اموری هستند تا نیروی کار زن و مدیریت زنان خود را با رعایت شرایط مربوط به سلامت زنان افزایش دهند. آمار دقیقی درباره تأثیر مادرشدن بر کار آورده شده است؛ برای مثال مخارج زایمان معمولاً یکی از بزرگ‌ترین هزینه‌های درمان در یک شرکت بزرگ است و ۴۳ درصد از زنان بعد از بچه‌دارشدن، کار را رها می‌کنند. در ماون شاهد هستیم که شرکت‌ها بیش‌ازپیش، مرخصی با حقوق به پدر و مادر و برنامه‌های بازگشت به کار زنانی که مادر شده‌اند را بعد از مرخصی زایمان ارائه می‌دهند.

۶- سال ۲۰۱۷ سالی برای بی‌برده حرف‌زدن زنان و شنیده‌شدن آنها شد. جنبش #MeToo و همچنین اخراج ده‌ها مرد بانفوذ به علت آزار جنسی و تجاوز در محل کار، پیامد آن بود. در راس این جنبش‌ها زنان شجاعی بودند که در مقابل سیستمی که باید از آنها حمایت می‌کرد، بی‌برده سخن گفتند. یکی از موضوعات مهم در این روند مشخص‌کردن جایی است که در آن سلامتی زنان بهتر و دسترسی به مراقبت، راحت‌تر و یابیندی به برابری حکم‌فرماست. سیاست‌های ضدتولتی در سال ۲۰۱۸ ممکن است به تغییرات مثبتی در این زمینه منجر شود.

www.Forbes.com